

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24126/2023
15.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Тијана Костић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Анђелко Лежајић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1812/22 од 21.06.2023. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1812/22 од 21.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 14239/18 од 23.11.2021. године, исправљена решењем истог суда од 01.02.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе на рочишту од 26.02.2020. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је утврђено да је тужилца по основу стицања у браку са туженим сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ идеалног дела на сувласничком уделу туженог од 4498/10004 кат. парц. .. њива „...“, уписана у лн. бр. .. КО ..., као и на објектима који се налазе на кат. парц. .. КО ... и то на два тениска терена, кафићу и две свлационице све на адреси ..., што је тужени дужан признати и трпети да се тужилца на основу пресуде упише као сувласник непокретности у надлежном катастру у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да се утврди да је по основу стицања у браку са туженим сувласник са уделом још $\frac{1}{2}$ идеалног дела на непокретности описаној у ставу другом изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилце у делу којим је тражила да се утврди да је по основу стицања у браку са туженим искључиви власник на пословностамбеном објекту изграђеном на кат. парц. .. ул. ... број ..., који се састоји од пословног простора у приземљу и стана у поткровљу површине 60м². Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилце у делу којим је тражила да се обавезе тужени да јој по основу стицања у браку исплати износ од 2.000 евра у динарској противвредности, на име $\frac{1}{2}$ износа добијеног продајом монтажне куће. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилце у делу којим је тражила да се утврди да је по основу стицања у браку са туженим власник са уделом од 1/1 на кат. парц. .. њива „...“ уписана у

лн. бр. .. КО ..., као и на аутосервису од 100м² и перионици површине 50м². Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1812/22 од 21.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 14239/18 од 23.11.2021. године, исправљене решењем истог суда од 01.02.2023. године, у ставу трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао добијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде поступка се у ревизији посебно не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени су се упознали у октобру 2003. године а брак су закључили у мају 2004. године. Брачна заједница је фактички престала 2015. године, а брак је разведен пресудом Другог основног суда у Београду 2018. године. Из брака имају две ћерке, рођене 2004. и 2005. године. Током трајања брачне заједнице странке су изградиле без грађевинске дозволе поред куће на адресу ... у ... у којој су живели, а која представља посебну имовину туженог, и то на кат. парц. .. КО ... површине 809м², пословностамбени објекат укупне нето површине и то приземље 53,44м² и стана у поткровљу 46,63м², укупне површине 100,07м². Током трајања заједнице живота на име туженог у току 2006. године купљен је део кат. парц. .. који сада носи ознаку .. КО ... од извесног ВВ за 6.500 евра. На тој парцели направљена су два тениска терена и постављени монтажни објекти – контејнери које је купио тужени од фабрике „Змај“ 2004. године за 100 евра по контејнеру. Контејнери су повезани и отворен је кафић и од два контејнера направљене су и свлачионице. У том делу има и одређени кафић. Све је то функционисало до 2006. године када је тужени то издао трећем лицу у закуп. У току трајања брачне заједнице, купљен је и део кп. .. КО ... сада тај део носи ознаку као кат. парц. .. КО ... површине 44м². На тој парцели изграђен је сервис за поправку аутомобила марке „Ровер“ и перионица. Послове око вођења тог сервиса и перионице водила је тужиља. Након развода брака ауто сервис је престао да ради па је тужени да не би изгубио муштерије узимао у закуп простор на другом месту и обављао посао. За време трајања брачне заједнице тужиља и тужени су купили и монтажну кућу али су исту касније продали а тужиља на име исте тј. њеног дела потражује 2.000 евра. Даље у току поступка је утврђено да се стамбенопословни објекат не налази на кат. парц. .. већ на кат. парц. .. Кат. парц. .. према извештају Службе за катастар непокретности - Чукарица укњижена је на трећа лица.

При овако утврђеном чињеничном стању првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиље везано за ½ кат. парц. .. на којој се налазе тениски терени и свлачионице, налазећи да је сходно одредби члана 170. став 1. Породичног закона та имовина стечена у току трајања брачне заједнице. Према члану 180. став 2. истог

закона прописано је да се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки. Тужилја је доприносила у стицању заједнице па је стога тужбени захтев у том делу усвојен, док је у преосталом делу одбијен као неоснован. Посебно везано за кат. парц. .. КО ... односно стамбенопословни објекат који се налази на тој парцели суд налази да тужилја није доказала да се назначени објекти налазе на тој парцели већ се налазе на кат. парц. .. . Даље, кат. парц. .. према извештају из Службе за катастар непокретности је укњижена на трећа лица, па без обзира што се на истој налази ауто сервис и перионица, тужбени захтев је одбијен као неоснован из разлога што тужбеним захтевом нису обухваћена и трећа лица на која су укњижене назначене парцеле. У погледу захтева за исплату 2.000 евра у динарској противвредности на име $\frac{1}{2}$ износа добијеног продајом монтажне куће суд је закључио да иста није доказала за колики износ новца је продата монтажна кућа, терет доказивања је био на тужилји па у недостатку доказа који износ тужилји треба досудити, захтев у том делу је одбијен као неоснован.

Другостепени суд је у свему прихватио правну аргументацију првостепеног суда.

По оцени Врховног суда, правилно је поступио другостепени суд када је потврдио првостепену одлуку. Правилно је другостепени суд оценио да је у току поступка утврђено да је тужилја заједно са туженим допринела стицању заједничке имовине. Купљена је кат. парц. .. на којој је изграђен тениски терени и свлачионице па је правилном применом одредби члана 171. став 1. Породичног закона утврђено да је тужилја власник тог дела имовине у делу од $\frac{1}{2}$. При томе, тужилја није доказала да је допринела у тој мери да се може сматрати да је власник те непокретности у целости. У погледу преосталог дела тужбеног захтева, оцењено је да је правилно првостепени суд закључио да тужбом нису обухваћена трећа лица а везано за непокретности које се налазе на кат. парц. .. и на кат. парц. .. јер је утврђено да се стамбено-пословни објекат налази на другој парцели од оне која је означена у тужбеном захтеву а кат. парц. .. је укњижена на трећа лица. Да би се о тужбеном захтеву тужилје у том смислу могло разматрати било је неопходно да тужбом буду обухваћена и трећа лица на која су у Служби за катастар непокретности укњижене назначене парцеле. Правилно је закључено да на основу изведених доказа тужилја није доказала за који износ је продата монтажна кућа те да стога није ни могао бити правилно опредељен новчани износ који би тужилји био досуђен а везано за продају назначене монтажне куће. Терет доказивања тих чињеница био је на тужилји, што тужилја није учинила, па је правилно поступио другостепени суд када је потврдио првостепену пресуду. Налазећи да је правилно примењено материјално право.

Нису од значаја наводи што се сервис за возила водио на име тужилје (у Агенцији за привредне регистре) а ово из разлога што питање регистрације ауто сервиса не указује на чињеницу да је лице на кога је регистрован ауто сервис истовремено и власник објекта и парцеле на којој се сервис налази. Ради обављања делатности може бити узета у закуп одређена непокретност, али то не значи да уколико је лице које обавља ту привредну делатност и укњижено као носилац тог посла аутоматски постало и власник те непокретности. Није од значаја чињеница да је ранији власник катастарске парцеле .. КО ... имао намеру да закључи са туженим уговор о продаји те парцеле јер је Законом о промету непокретности и Законом о основама

својинскоправних односа јасно дефинисано како и на који начин се стиче својина на непокретностима.

На основу члана 414. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић